

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับสภาพการจัดการศึกษา ปัญหา และความต้องการการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชาวไทยพวน ในตำบล บางกระที่ อำเภอบ้านหมี่ จะกล่าวสรุปในเรื่องของวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการศึกษาทั้งในและนอกโรงเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นชาวไทยพวน
2. เพื่อศึกษาปัญหาและความต้องการการศึกษาทั้งในและนอกโรงเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นชาวไทยพวน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีศึกษาเอกสาร และการวิจัยเชิงสำรวจประกอบกันดังนี้คือ

1. การศึกษาเอกสาร เป็นการศึกษาประวัติความเป็นมา วัฒนธรรมประเพณีที่เกี่ยวกับชาวไทยพวน
2. การวิจัยเชิงสำรวจ เป็นการศึกษาภาคสนาม เพื่อศึกษาสภาพโดยทั่วไปของชุมชน ด้านสภาพความเป็นอยู่ สภาพเศรษฐกิจ สังคม สภาพการศึกษา ปัญหาและความต้องการการศึกษา ทั้งในและนอกโรงเรียน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังนี้คือ
 - 2.1 กลุ่มที่ศึกษา ศึกษาจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก 3 กลุ่มคือ
 - 2.1.1 กลุ่มนักเรียน
 - 2.1.2 กลุ่มครูและผู้บริหารโรงเรียน
 - 2.1.3 กลุ่มผู้ปกครองนักเรียน

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

2.2.1 แบบสำรวจสภาพทั่วไป สำรวจสภาพชุมชนและโรงเรียน

2.2.2 การบันทึกภาพถ่าย, สไลด์

2.2.3 แบบสัมภาษณ์ มี 3 ฉบับคือ สัมภาษณ์นักเรียน ครูและผู้บริหารโรงเรียน และผู้ปกครองนักเรียน

2.3 การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามแนวทางที่ตั้งไว้ในขอบเขตการวิจัย โดยใช้การสำรวจ สัมภาษณ์และบันทึกภาพถ่าย ซึ่งผู้วิจัยได้เข้าไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ด้วยตนเองในหมู่บ้านบางกระพี้ ตำบลบางกระพี้ อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี โดยใช้เวลาระหว่างเดือนมีนาคม - มิถุนายน 2530

2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและการนำเสนอข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังนี้คือ

2.4.1 ข้อมูลที่ได้จากแบบสำรวจสภาพทั่วไปของชุมชนและแบบสำรวจสภาพแวดล้อมโรงเรียน ผู้วิจัยเสนอผลการสำรวจในรูปของความเรียง

2.4.2 ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ทั้ง 3 ฉบับ ผู้วิจัยแยกวิเคราะห์ตามลักษณะของคำตอบคือ

2.4.2.1 ลักษณะคำตอบแบบกำหนดคำตอบให้เลือก (Check-List) วิเคราะห์โดยการหาร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2.4.2.2 ลักษณะคำตอบแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating-Scale) วิเคราะห์การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีศึกษาเอกสาร และการวิจัยเชิงสำรวจประกอบกัน ดังนั้น ผลการวิจัยจึงแบ่งออกเป็น 2 ส่วนกล่าวคือ

ส่วนที่ 1 สรุปผลการศึกษาเอกสาร ซึ่งจะกล่าวถึงประวัติความเป็นมา วัฒนธรรม ประเพณีที่เกี่ยวกับชาวไทยพวน

อื่น ๆ ชาวไทยพวนยังคงรักษาและปฏิบัติสืบต่อกันมา จากเอกลักษณ์อันโดดเด่นของชาวไทยพวน
 ที่เองมีนักวิชาการ และผู้สนใจหลายท่าน แม้แต่ชาวไทยพวนเองซึ่งได้รับการศึกษาขั้นสูงให้ความ
 สนใจในการทำการวิจัย ค้นคว้า วัฒนธรรมชาวไทยพวนในลักษณะต่าง ๆ บางท่านสนใจศึกษาถึง
 ภาษาพวน โดยการนำภาษาไทยไปเปรียบเทียบกับว่ามีความคล้ายหรือต่างกันอย่างไร บางท่าน
 ศึกษาถึงความเชื่อของชาวไทยพวนกับการพัฒนาชุมชน บางท่านศึกษาถึงการผสมกลมกลืนของ
 วัฒนธรรมชาวไทยพวนกับวัฒนธรรมไทย นอกจากนี้ยังมีผู้ศึกษาถึงถิ่นฐานดั้งเดิม วัฒนธรรมชาวพวน
 โดยเฉพาะที่อำเภอบ้านหมี่ มีโครงการวิจัยวัฒนธรรมชาวพวนในอำเภอบ้านหมี่ โดยรวบรวมเนื้อหา
 เกี่ยวกับสภาพทั่วไปของอำเภอของอำเภอบ้านหมี่ ภูมิหลังของชาวพวน ความเชื่อของชาวพวนบ้าน
 หมี่ ประเพณีต่าง ๆ และการละเล่นพื้นเมืองของชาวไทยพวนในอำเภอบ้านหมี่ เป็นแนวทางที่ทำให้
 ชาวไทยพวนรุ่นหลัง เกิดความภาคภูมิใจในสายเลือดของตน เค็มใจและพยายามที่จะอนุรักษ์สืบทอด
 วัฒนธรรมดังกล่าวสืบไป

ส่วนที่ 2 ผลการวิจัยเชิงสำรวจ

จากการวิจัยภาคสนามเพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของชุมชน สภาพความเป็นอยู่ สภาพ
 เศรษฐกิจ สังคม สภาพการศึกษา ปัญหา และความต้องการการศึกษาทั้งในและนอกโรงเรียน กล่าว
 สรุปได้คือ

1. สภาพทั่วไปของชุมชน
2. สภาพการศึกษาของชุมชน แบ่งเป็น
 - 2.1 สภาพการศึกษา ปัญหา และความต้องการการศึกษาในโรงเรียน
 - 2.2 สภาพการศึกษา ปัญหา และความต้องการการศึกษานอกโรงเรียน
1. สภาพทั่วไปของชุมชน

ตำบลบางกระพี้ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอบ้านหมี่ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ 11 กิโลเมตร
 บนเส้นทางหลวงแผ่นดินสายบ้านหมี่-โคกสำโรง ประกอบด้วยหมู่บ้าน 7 หมู่
 362 หลังคาเรือน ประชากรทั้งหมด 1,791 คน แยกเป็นชาย 897 คน หญิง 894 คน
 ส่วนใหญ่เป็นชาวไทยพวน สภาพที่อยู่อาศัยมีการตั้งบ้านเรือนเป็นกลุ่ม โดยจะมีวัดเป็น

ศูนย์กลาง สภาพบ้านเรือนมีทั้งเรือนไม้แบบเก่า เรือนครึ่งตึกครึ่งไม้ บ้านเรือนทรงไทย รวมทั้งแบบบ้านสมัยใหม่ เอกลักษณะของชาวไทยพวนในหมู่บ้านที่ยังคงมีอยู่คือ รั้วบ้านที่ใช้ไม้ซัดและยังคงเหลืออยู่บ้าง และบ้านเรือนทรงไทยยังคงมีอยู่ไม่กี่หลังคาเรือน ส่วนการทอผ้าซึ่งเป็นอาชีพดั้งเดิมของชาวไทยพวนยังไม่แพร่หลายมากนักในหมู่บ้านนี้ เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจไม่อำนวย ส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพรับจ้างซึ่งบางคนรับจ้างทอผ้าบางคนรับจ้างเจียรระไนพลอยในหมู่บ้านอื่น เช่น บ้านกล้วย บ้านทราย หินบึก เนื่องจากหมู่บ้านบางกระทู้กำลังอยู่ในโครงการลพบุรีพัฒนา จึงมีการพัฒนาหมู่บ้านไปแล้วถึง 6 หมู่บ้าน เหลืออีก 1 หมู่บ้านคือหมู่ที่ 7 ทำให้มีกระแสไฟฟ้าเข้าถึงหมู่บ้านตั้งแต่ปี พ.ศ. 2514 แต่การประปายังไม่มาถึง ชาวบ้านอาศัยน้ำจากลำคลอง จากบ่อน้ำ สร้างขึ้นเป็นน้ำใช้ และอาศัยน้ำฝนเป็นน้ำดื่ม ด้านการอนามัยและสุขภาพมีสถานอนามัยประจำตำบล 1 แห่ง โรงเรียนโภชนาการอีก 1 แห่ง เป็นสถานที่รับเลี้ยงเด็กในหมู่บ้านมีผู้สื่อข่าวสาธารณสุข และอาสาสมัครสาธารณสุข ด้านการปกครองมีกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สภาตำบล ร่วมกันรับผิดชอบดูแลทุกข์สุขของชาวบ้านในตำบลบางกระทู้ มีการรวมกลุ่มต่าง ๆ เช่น กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มสนใจ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มร้านค้าสาธิต ฯลฯ สำหรับเอกลักษณ์ของชาวไทยพวนที่รักษาไว้คือ ภาษาพูด และการปฏิบัติสืบทอดประเพณีสำคัญต่าง ๆ เช่น ประเพณีกำฟ้า ประเพณีไล่กระเจียด และประเพณีแห่บั้งไฟ รวมทั้งการละเล่นพื้นเมืองอื่น ๆ บางประเพณีอาจจะมิได้ปฏิบัติในงานประเพณีหรือเทศกาลสำคัญทางศาสนา นอกจากนี้ทางอำเภอได้จัดงานเทศกาลของดีบ้านหมี่เป็นประจำทุกปี ในช่วงเดือนมีนาคม - เมษายน เพื่อฟื้นฟูและส่งเสริมวัฒนธรรมประเพณีของชาวไทยพวนไว้เพื่ออนุรักษหลานชาวไทยพวนสืบต่อไป

2. สภาพการศึกษาของชุมชน

2.1 สภาพการศึกษา มีคุณภาพ และความต้องการการศึกษาในโรงเรียน

เนื่องจากทางการถือว่าชาวไทยพวนเป็นผู้ถือสัญชาติไทย ชาวไทยพวนจึงได้รับการศึกษาแบบทางการจากโรงเรียนวัดบางกระทู้ (พสกอำรุง) ตำบลบางกระทู้ อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี โดยได้รับการศึกษาคตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 เช่นเดียวกับชาวไทยทั่วไป ตามความคิดเห็นของคณะครูและผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่า เด็กชาวไทยพวนไม่แตกต่างไป

จากเด็กทั่วไป การจัดการเรียนการสอนจึงไม่ได้จัดเป็นพิเศษ แต่เมื่อมีกิจกรรมส่งเสริมประเพณีท้องถิ่นทางโรงเรียนจะได้เข้าไปมีส่วนร่วมในประเพณีนั้น ๆ คือ ให้นักเรียนได้เข้าร่วมประเพณีกำฟ้า ประเพณีใส่กระจาดตามโอกาสและเวลาอันควร และครูบางคนที่เป็นชาวไทยพวนก็ได้เข้าร่วมในกิจกรรมดังกล่าวด้วย ในด้านเนื้อหาการสอนตามหลักสูตรบางกลุ่มวิชามีการปรับปรุงหลักสูตรให้เข้ากับสภาพท้องถิ่น เช่น กลุ่มทักษะ นอกจากจะสอนภาษาไทยตามหลักสูตรแล้วได้สอดแทรกภาษาพวน แต่สอนเฉพาะภาษาพูดเพื่อเป็นการเปรียบเทียบกับภาษาไทยเพียงเล็กน้อย เช่น คำว่า "รัก" ในภาษาไทย ภาษาพวนจะออกเสียงเป็น "ฮัก" คำว่า "ทำอะไร" ในภาษาไทย ภาษาพวนจะพูดว่า "เอ็ดดิเรอ" เป็นต้น สำหรับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับขนบธรรมเนียม ประเพณีของชาวไทยพวนจะเป็นไปในลักษณะสอดแทรกในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยในแบบเล่าสู่กันฟัง ถ้ามีโอกาสจะให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ ผู้ที่มีส่วนสนับสนุนการศึกษาในตำบลได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียน คณะกรรมการสภาตำบล พระสงฆ์ และเจ้าหน้าที่ทางราชการหลายหน่วยงาน อาทิ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ กรมการศึกษานอกโรงเรียน กรมอนามัย กรมการพัฒนาชุมชน เป็นต้น

เนื่องจากการสัมภาษณ์คณะครูและผู้บริหารโรงเรียนพบว่า ในการให้การศึกษาแก่เด็กชาวไทยพวนนั้นมีเป้าหมายพิเศษในการให้การศึกษาคือ ต้องการให้มีความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพโดยครูได้ปลูกฝังให้นักเรียน เป็นผู้ที่มีนิสัยรับการทำงาน ขยันและมีระเบียบ

สำหรับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ป.6 โรงเรียนวัดบางกระหี่ จากรายงานการสรุปประเมินคุณภาพของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านหมี่ ปี 2529 พบว่า¹ คะแนนเฉลี่ยในแต่ละกลุ่มประสมการของโรงเรียนวัดบางกระหี่อยู่ในลำดับที่ 29 ของอำเภอจากจำนวน 41 โรงเรียน ในจำนวนนักเรียน 38 คน ทุกกลุ่มวิชาผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 60 ส่วนโอกาสในการศึกษาคอนั้น นักเรียนส่วนใหญ่ตั้งใจจะศึกษาต่อเพราะคิดว่าจะได้มีโอกาสทำงานดี ๆ มีนักเรียนจำนวนน้อยจะไม่เรียนต่อด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจ และคิดว่าจะช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพ แต่ถ้ามีโอกาสเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ก็อาจจะเรียน อนึ่งนักเรียนได้ให้ความคิดเห็นต่อสภาพการศึกษาในโรงเรียนว่าชอบมาโรงเรียน เพราะได้รับความรู้ทางฝ่ายผู้ปกครองเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาของบุตรหลาน ประสงค์จะให้บุตรหลานมีโอกาสศึกษาต่อเพราะเห็นว่าจะได้โอกาสมีงานทำนាំรายได้มาสู่ครอบครัว

¹ สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านหมี่ รายงานการสรุปการประเมินคุณภาพ
การศึกษา 2529 เอกสารทางวิชาการ อันดับที่ 1/2530 (อัดสำเนา, หน้า 16)

สำหรับปัญหาการศึกษาในโรงเรียนพบว่า เนื้อหาในหลักสูตรมีมากเกินไป ประกอบกับการเร่งรัดคุณภาพการประถมศึกษาของสำนักงานการศึกษาจังหวัด และสำนักงานประถมศึกษาอำเภอ ได้มอบหมายให้ทางโรงเรียนจัดโครงการต่าง ๆ ในการที่จะส่งเสริมและเร่งรัดคุณภาพการประถมศึกษาปีละหลายโครงการ เป็นเหตุให้การจะสอดคล้องเนื้อหาหรือเรื่องราวของชาวไทยพวนตามความต้องการของท้องถิ่น และตัวนักเรียนจึงทำให้ไม่สมบูรณ์นัก

ส่วนความต้องการการศึกษาในโรงเรียนตามความคิดเห็นของนักเรียนเห็นว่า ต้องการให้ทางโรงเรียนสอดคล้องเรื่องภาษาพวนในกลุ่มทักษะ ส่วนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตต้องการให้สอดคล้องเรื่องประเพณีกำฟ้า และประเพณีใส่กระจาด สำหรับกลุ่มงานพื้นฐานอาชีพต้องการให้สอนเน้น เรื่องการทำไร่ ซึ่งมีความต้องการมากที่สุด ส่วนกิจกรรมการเรียนการสอนนักเรียนต้องการให้ครูสอนโดยใช้วิธีลงมือปฏิบัติจริงมากที่สุด

2.2 สภาพการศึกษา ปัญหาและความต้องการการศึกษานอกโรงเรียน

สภาพการศึกษานอกโรงเรียน ในตำบลบางกระพี้พบว่า มีสถาบันในสังคมหลายสถาบันต่างมีบทบาทในการให้การศึกษาแก่บุตรหลานชาวไทยพวนแต่สถาบันที่สำคัญ ได้แก่ สถาบันครอบครัว ส่วนสถาบันศาสนา และสถาบันสื่อมวลชนมีบทบาทรองลงมาในการให้การศึกษา นอกโรงเรียนแก่เด็กไทยพวน การถ่ายทอดวัฒนธรรมของครอบครัวจะมุ่งในด้านการดำรงเอกลักษณ์ของชาวไทยพวน กล่าวคือ การที่พ่อแม่ผู้ปกครองใช้ภาษาพวนกับบุตรหลานในชีวิตประจำวัน ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้โดยธรรมชาติ และสามารถฟังและพูดภาษาพวนได้ในที่สุด นอกจากนี้ ได้สอนให้บุตรหลายรับรู้เรื่องราวความเป็นมาของชาวไทยพวน ตลอดจน วัฒนธรรมประเพณีของชาวไทยพวน ความเชื่อของชาวไทยพวนในเรื่องอาชีพสอนให้รู้จักการทำสวน ทำไร่ ทำนา ความอาชีพของคน ในด้านศาสนาสอนให้บุตรหลายรู้จักการทำบุญทำทาน โดยวิธีอบรม สั่งสอน ด้วยคำพูดที่ดีและสุภาพ พร้อมกันนั้นสถาบันศาสนาก็ได้ทำหน้าที่อบรมสั่งสอนบุตรหลานไทยพวนเช่นกัน เมื่อทางโรงเรียนมีมติไปเทศน์ที่วัดก็จะสั่งสอนในเรื่องศีลธรรม จรรยา การประพฤติตนเป็นคนดี การสวดมนต์ หลักธรรม และคติธรรมต่าง ๆ ตลอดจนพิธีกรรมทางศาสนา ส่วนสถาบันสื่อมวลชนเข้ามามีบทบาทน้อยมากในด้านการดำรงเอกลักษณ์ เพราะนักเรียนชอบดูโทรทัศน์แต่เฉพาะรายการบันเทิงหรือกีฬาตามที่นักเรียนชอบ แต่เรื่องของวัฒนธรรมประเพณีชาวไทยพวน

ซึ่งจะเผยแพร่โดยสื่อประเภทนี้มีน้อย อนึ่ง มีชมรมไทยพวนบ้านหมี่ ร่วมกับสำนักงานประถมศึกษา อำเภอบ้านหมี่ ได้ร่วมกันจัดตั้งโครงการวิจัยวัฒนธรรมชาวไทยพวน เพื่อดำรงรักษาเอกลักษณ์ ของชาวไทยพวน โดยการพิมพ์เอกสารเกี่ยวกับชาวไทยพวน เผยแพร่ให้ชาวไทยพวนและผู้สนใจ ได้ศึกษา จึงนับได้ว่าชมรมดังกล่าวมีบทบาทในการให้การศึกษแก่เด็กชาวไทยพวน เช่นกัน

สำหรับปัญหาการศึกษาออกโรงเรียน พบว่า ผู้ปกครองเคร่งครัดในการ อบรมนักเรียน ส่วนสถาบันศาสนาพระสงฆ์ เห็นว่าปัจจุบันนักเรียน เข้าวัดเป็นจำนวนน้อย และใน ส่วนที่เกี่ยวกับสถาบันสื่อมวลชนนักเรียน เห็นว่า ในชุมชนของนักเรียนไม่มีที่อ่านหนังสือประจำ หมู่บ้าน

ส่วนความต้องการการศึกษานอกโรงเรียน ในด้านการปรับปรุงคุณภาพชีวิต นักเรียนต้องการมีความรู้ด้านการรักษาความปลอดภัย ด้านอาชีพนักเรียนต้องการมีความรู้ เรื่อง การทำนา ทำไร่ ในด้านการรักษาวัฒนธรรมประเพณีของชาวไทยพวน นักเรียนต้องการรักษา ภาษาพวน ประเพณีกำฟ้า และประเพณีใส่กระจาด

อภิปรายผลการวิจัย

1. สภาพทั่วไปของชุมชน

ชุมชนชาวไทยพวนในตำบลบางกระพี้ เป็นกลุ่มชาวไทยพวนที่ยังคงรักษาเอกลักษณ์ ของชาวไทยพวนไว้โดยเฉพาะภาษาพูด พร้อมกับนั้ยังอนุรักษ์ ฟืนฟู ส่งเสริม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมที่บรรพบุรุษได้ปฏิบัติสืบต่อกันมา ในปัจจุบันลักษณะสังคมชาวไทยพวน เปลี่ยนแปลงไปบ้าง เช่น เดิมประกอบอาชีพทำนา ก็เปลี่ยนมาประกอบอาชีพรับจ้างทอผ้า ทั้งนี้ เพราะสภาพเศรษฐกิจ สังคม หรือการผสมกลมกลืนชาติ (assimilation) มีผลทำให้วิถีชีวิต ของชาวไทยพวนเปลี่ยนแปลงไปบ้าง ถึงแม้ว่าอารยธรรมสมัยใหม่จะหลั่งไหล เข้ามาปะปนวัฒนธรรม ชาวไทยพวน แต่นั้เองพวนก็ยังรักษาประเพณีสำคัญที่บรรพบุรุษค่าเป็นมาไว้ไม่เสื่อมคลาย มีการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาตามประเพณีของไทยพวนตลอดมี วัดยังคงเป็นศูนย์กลางแห่ง ศรัทธาของชาวไทยพวน ภาพของผู้สูงอายุหนุ่มสาวไปถือศีลที่วัด ในวันพระและวันสำคัญทางศาสนา ยังเป็นภาพที่พบเห็นได้เสมอ ในเวลาเดียวกันกับที่ลูกหลานชาวไทยพวนรุ่นใหม่ที่ได้รับการศึกษาสูง และรับอารยธรรมสมัยใหม่มาผสมผสานต่างออกไปแสดงบทบาทในสังคมและประเทศชาติ ได้พยายาม อนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีของชาวไทยพวนในลักษณะต่าง ๆ ไม่เฉพาะแต่การจัดงานชุมนุมสังสรรค์

ชาวไทยพวนบางกลุ่ม อาทิ ชนชาวไทยพวนบ้านหมี่ร่วมกับสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านหมี่ ได้พิมพ์เอกสาร เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาและวัฒนธรรมชาวไทยพวน เผยแพร่ให้ชาวไทยพวน รุ่นหลังได้สืบทอดวัฒนธรรม อบุรุษเอกลักษณ์ของชาวไทยพวนต่อไป นอกจากนี้สถาบันการศึกษา สถาบันครอบครัว และสถาบันศาสนาในชุมชน ได้มีส่วนในการแสดงบทบาทการถ่ายทอดวัฒนธรรม ชาวไทยพวนร่วมกัน การที่มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมดังกล่าวถือเป็นกระบวนการทางการศึกษา เพราะการศึกษาและวัฒนธรรมเกี่ยวข้องกันมาก เนื่องจากการศึกษา เป็นกระบวนการทางสังคม กระบวนการหนึ่ง ซึ่งมีบทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรมให้แก่สมาชิกของสังคม การสร้างสรรค์ วัฒนธรรมใหม่ ๆ ให้แก่สมาชิกของสังคมมีการส่งเสริม มีการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของสังคม บางอย่างของชาวไทย เช่น สงกรานต์ วันเข้าพรรษา และวันออกพรรษา เช่นเดียวกับชาวไทยทั่วไป ทางด้านความเชื่อในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เทพยคา ยังปรากฏให้เห็นโดยมีศาลเจ้าพ่อสนั่น บริเวณ หลังวัดบางกระพี้ใหญ่ ซึ่งชาวบ้านนำสิ่งของมาถวาย บนบานศาลกล่าว และสักการะอยู่เป็นประจำ อนึ่งบทบาทของชมรมไทยพวนบ้านหมี่ต่อชุมชนนี้ เท่าที่สัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องทราบว่า มีการนำรายได้จากการจัดงานสังสรรค์มาบริจาคให้แก่เด็กยากจนในโรงเรียนวัดบางกระพี้ นอกจากนี้ในการจัดงานเทศกาลของดีบ้านหมี่ได้เชิญชวนให้คณะครูเข้ามีส่วนร่วม โดยมีคณะครูของโรงเรียน จำนวนหนึ่ง เข้าแข่งขันการละเล่น เบี่ยงในงานดังกล่าว จึงเห็นได้ว่าชุมชนไทยพวนในคำบลบางกระพี้ยังคงความเป็นไทยพวนไว้บ้างพอสมควร

2. สภาพการศึกษาของชุมชน

2.1 สภาพการศึกษา บัณฑิต และความต้องการการศึกษาในโรงเรียน

สำหรับสภาพการศึกษาในโรงเรียนของโรงเรียนวัดบางกระพี้ ซึ่งเป็นโรงเรียน ในชุมชนชาวไทยพวนที่ให้การศึกษาแบบทางการแก่บุตรหลานชาวไทยพวน ได้มีการจัดการเรียน การสอนตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ซึ่งเนื้อหาสาระมุ่งจัดให้เด็กนักเรียนเมื่อจบการ ศึกษาชั้น ป.6 แล้ว สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันโดยไม่ต้องรอให้จบการ ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาหรืออุดมศึกษา และต้องการให้เนื้อหาสาระในหลักสูตรสัมพันธ์กับชีวิตจริงมากที่สุด ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนการศึกษา และพัฒนาหลักสูตร จึงจัดมวลประสบการณ์เป็นกลุ่ม วิชา 4 กลุ่ม คือ กลุ่มทักษะ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย

กลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพ และกลุ่มประสบการณ์พิเศษ เนื่องจากหลักสูตรต้องการให้นักเรียนคิด เป็น
 ทำเป็น แก้ปัญหาได้ และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมไทยอย่างมีความสุขตามอัธยาศัย การจัด
 การเรียนการสอนจึงได้เน้นให้นักเรียนด้วยการปฏิบัติจริง ได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ได้ลงมือ
 แก้ปัญหาและค้นพบคำตอบด้วยตนเอง² ซึ่งสอดคล้องกับการให้การศึกษาแก่ชาวไทยพวนใน
 ตำบลบางกระพี้ คือ ต้องการให้นักเรียนมีความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพทางกลุ่มวิชามีการ
 ปรับหลักสูตรให้เข้ากับสภาพท้องถิ่น ดังจะเห็นได้จากการส่งเสริมประเพณีสงกรานต์ ประเพณีกำฟ้า
 ซึ่งเป็นประเพณีของชาวไทยพวน ทางโรงเรียนได้จัดให้นักเรียนไปร่วมพิธีกรรมดังกล่าว เช่น
 ร่วมขบวนแห่ทางสงกรานต์ของทางอำเภอบ้านหมี่ ส่วนในประเพณีกำฟ้าได้ให้นักเรียนไปช่วยจัด
 สถานที่ในพิธีกำฟ้า และเชิญชวนให้นักเรียนไปช่วยผู้ปกครอง เฒ่าขว้อหลาม หรือจัดเตรียมของต่าง ๆ
 ในพิธีกำฟ้า บางโอกาสคณะครูได้เล่าถึงประเพณีเหล่านั้นให้นักเรียนทราบ การที่ครูได้มีส่วนส่งเสริม
 เอกลักษณ์ของชาวไทยพวน โดยการพูดภาษาพวนกับนักเรียน หรือการสอดแทรกเนื้อหาบางตอนที่
 เกี่ยวกับชาวไทยพวนให้นักเรียนทราบ มีผลต่อการเรียนของนักเรียน เพราะนักเรียนเกิดความ
 ภาคภูมิใจในความเป็นชาวไทยพวนและประกอบกับได้รับการอบรมสั่งสอนจากครูและผู้ปกครองให้
 เป็นผู้ยึดมั่นในศาสนา และลักษณะนิสัยของชาวไทยพวนเป็นชนชาติที่รักสงบ ขยันขันแข็ง จึงทำให้
 นักเรียนชาวไทยพวนตั้งใจศึกษาเล่าเรียน อยู่ในระเบียบวินัย และมีตัวอย่างของชาวไทยพวนที่ได้
 รับการศึกษาสูง แม้ว่าจะรับอารยธรรมสมัยใหม่ แต่เขาเหล่านั้นได้มีบทบาทในสังคมและประเทศ
 ชาติ แต่ยังคงภาคภูมิใจในสายเลือดพวนตั้งแต่ดั้งเดิมของตนเอง สิ่งเหล่านี้ทำให้ชาวไทยพวนรุ่น
 หลังเห็นตัวอย่างที่ดี และพยายามดำเนินรอยตาม แต่มีค่านิยมทางการศึกษาว่า ถ้าได้รับการศึกษา
 สูง ตั้งใจ เรียนดี จะทำให้มีบทบาทในสังคม เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติ แม้ว่าจะมีสายเลือด
 พวนก็ตาม

²กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ คู่มือการอบรมวิทยากรในการใช้หลักสูตร

ประถมศึกษา พ.ศ. 2521 (กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เซ็นทรัลเอ็กซ์เพรสศึกษาการพิมพ์, บ.ป.ป.)

สำหรับปัญหาการศึกษาในโรงเรียนวัดบางกระที่ พบว่า เนื้อหาในหลักสูตร มากเกินไป เป็นเหตุให้เป็นการยากที่จะปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่ ทั้งหลักการ โครงสร้าง และเนื้อหาของหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521 ซึ่ง วางแผนและกำหนดโดยผู้บริหารและนักวิชาการระดับสูงนั้น มีรายละเอียดที่ซับซ้อน ครูใน โรงเรียนวัดบางกระที่อาจจะยังไม่ได้รับการนิเทศน์การใช้หลักสูตรอย่างทั่วถึง แม้ว่าจะประกาศ ใช้หลักสูตรมาเกือบ 10 ปีแล้วก็ตาม ประกอบกับเป้าหมาย 4 ข้อใหญ่ และ 21 ข้อย่อยนั้น ค่อนข้างมาก บรรลุเนื้อหาแต่ละกลุ่มไว้อย่างละเอียด ซึ่งไม่ค่อยสัมพันธ์กับเวลาในแต่ละปีการศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ปัจจุบันทั้งทางสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานการ ประถมศึกษาจังหวัด และสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ กำลังอยู่ในระหว่างการเร่งรัดคุณภาพ การประถมศึกษาทั่วประเทศ มีนโยบายให้ทางโรงเรียนปฏิบัติตามโครงการต่าง ๆ ซึ่งการดำเนินงานดังกล่าวเป็นเรื่องที่ดีที่จะพัฒนาการศึกษาให้อยู่ในระดับมาตรฐาน แต่ทั้งนี้ควรคำนึงถึง ความเป็นไปได้ ประกอบกับสภาพของแต่ละท้องถิ่น สภาพสังคม สภาพเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม ทรัพยากร และประชากรในแต่ละจังหวัด แต่ละอำเภอต่างกัน บางแห่งประสบปัญหา ครูไม่พอชั้นเรียน ครูไปช่วยราชการ บางแห่งขาดอุปกรณ์การสอน บางแห่งนักเรียนยากจนมาก ฯลฯ สิ่งต่าง ๆ อาจจะเป็นปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการเร่งรัดคุณภาพประถมศึกษาตาม ความต้องการของผู้บริหารการศึกษา ซึ่งพยายามที่จะนำโครงการต่าง ๆ ไปให้ครูปฏิบัติทั้ง ๆ ที่ บางโครงการซ้ำซ้อนกับงานสอนที่ได้ปฏิบัติอยู่เป็นประจำอยู่แล้ว สำหรับโรงเรียนวัดบางกระที่ ได้ ประสบปัญหาดังกล่าวเช่นกัน จากการให้สัมภาษณ์ของอาจารย์ใหญ่พบว่า ได้รับโครงการมาจาก สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดและอำเภอ ถึง 21 โครงการ ซึ่งแต่ละโครงการนั้นบางโครงการ ซ้ำซ้อนกับการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาที่ได้สอนเป็นประจำอยู่แล้ว แต่อย่างไรก็ตามก็จะต้อง ปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าว เพราะทางศึกษานิเทศก์ทั้งทางจังหวัดและอำเภอจะต้องติดตามผล บาง โครงการมีเวลาเตรียมการน้อย งบประมาณจำกัด บางโครงการน่าจะรวมเป็นโครงการเดียวกัน

³ สัมภาษณ์ นายทองเจือ ประคัมบุษ อาจารย์ใหญ่ระดับ 6 โรงเรียนวัดบางกระที่ ตำบลบางกระที่ อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี, 1 มีนาคม 2530

ได้ เพื่อเป็นการประหยัดเวลา และงบประมาณในการดำเนินงาน เช่น โครงการบริการสุขภาพ สมควรที่จะนำไปรวมกับโครงการสุขภาพสายการศึกษา และโครงการทันตสุขภาพโรงเรียน ซึ่งเป็นเรื่องของสุขภาพเหมือนกัน แต่ปรากฏว่าแยกออกถึง 3 โครงการทั้ง ๆ ที่ 3 โครงการใช้บุคลากรชุดเดียวกันได้ แต่ต้องมาใช้เวลาให้ต่างกันเพราะเป็นคนละโครงการกัน ผู้วิจัยเห็นว่า แทนที่จะจัดโครงการหลาย ๆ โครงการดังกล่าว สมควรที่จะให้คณะครูได้ใช้เวลาเตรียมโครงการเหล่านั้นเป็นเวลาเตรียมการสอน เตรียมวัสดุเสริมการสอน อุปกรณ์ต่าง ๆ ปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น อันจะยังประโยชน์ให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้นกว่าเดิม อย่างไรก็ตามแม้ว่าทางโรงเรียนวัดบางกระพี้จะประสบปัญหาเนื้อหาหลักสูตรมากเกินไป แต่ทางโรงเรียนได้พยายามดำเนินงานตามนโยบายดังกล่าว โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของสภาพท้องถิ่น โดยเหตุที่ชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่เป็นชุมชนชาวไทยพวน ทางโรงเรียนตระหนักดีถึงเจตนารมณ์ของชาวไทยพวนในคำบางกระพี้ ในอันที่จะดำรงเอกลักษณ์ของชาวไทยพวนไว้ทั้งในด้านภาษาพูด วัฒนธรรม ประเพณีของชาวไทยพวนไว้ตามความต้องการการศึกษาของนักเรียนชาวไทยพวนในคอนต่อไป

สำหรับความต้องการการศึกษาในโรงเรียน ตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชาวไทยพวน ในโรงเรียนวัดบางกระพี้พบว่า ความต้องการในเนื้อหาวิชาแต่ละกลุ่มวิชานั้น ในกลุ่มทักษะนักเรียนต้องการให้ทางโรงเรียนสอนเน้นในเรื่องภาษาพวน ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตต้องการให้ทางโรงเรียนสอนเน้นในเรื่องสัตว์เลี้ยงต่าง ๆ ส่วนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยต้องการให้ทางโรงเรียนสอนเน้นเรื่องประเพณีกำฟ้า และกลุ่มงานพื้นฐานอาชีพต้องการให้ทางโรงเรียนสอนเน้นเรื่องการทำไร่ ความต้องการของนักเรียนดังกล่าว สอดคล้องกับสภาพจังหวัดของชาวไทยพวนคำบางกระพี้ที่ยังคงรักษาเอกลักษณ์ของชาวไทยพวนไว้โดยเฉพาะภาษาพวน และประเพณีกำฟ้า ในด้านการประกอบอาชีพชาวไทยพวนในคำบางนี้ ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ รับจ้าง บางครอบครัวเลี้ยงสัตว์ ดังนั้นจากความต้องการของนักเรียนในกลุ่มวิชาต่าง ๆ จึงสอดคล้องกับสภาพชีวิตความเป็นอยู่ของชาวไทยพวน กล่าวคือ ในกลุ่มทักษะนักเรียนต้องการให้ทางโรงเรียน ส่วนเน้นในเรื่องภาษาพวน คงเนื่องมาจากว่า บางครอบครัวผู้อาวุโสซึ่งพูดภาษาพวนกับบุตรหลานในชีวิตประจำวันถึงแก่กรรมไปบ้าง ไม่มี

ใครพูดภาษาพวนกับนักเรียนที่บ้าน บางครอบครัวพ่อแม่ไม่มีเวลาได้สอน เนื่องจากต้องออกทำงานแต่เช้าและกลับถึงบ้านในเวลาค่ำ บางครอบครัวพ่อแม่ไม่ได้อยู่ด้วยกัน ไปรับจ้างทำงานที่อื่นเป็นเวลานาน นักเรียนต้องอยู่กับญาติบ้าง การสอนภาษาชุกจึงไม่มี แต่ทั้งนี้พบว่าครอบครัวที่มีปัญหาดังกล่าวมีเพียงส่วนน้อย ส่วนมากผู้อาวุโสจะอยู่ในบ้าน และพ่อแม่ได้ใช้ภาษาพวนกับนักเรียนอยู่เป็นประจำ ความต้องการการศึกษาในโรงเรียนที่ต้องการให้ทางโรงเรียนสอนเน้นภาษาพวนจึงน่าจะเป็นความต้องการของนักเรียนเพียงจำนวนน้อย สำหรับกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต นักเรียนต้องการให้สอนเน้นในเรื่องสัตว์เลี้ยงสัตว์ต่าง ๆ สอดคล้องกับสภาพชีวิตของนักเรียนและการประกอบอาชีพของผู้ปกครองที่บางครอบครัวมีการเลี้ยงสัตว์ ทั้งสัตว์เลี้ยงไว้ดูเล่น สัตว์ใช้งานและเลี้ยงสัตว์ไว้จำหน่าย นักเรียนได้มีส่วนช่วยเหลือผู้ปกครองในการดูแลสัตว์เหล่านั้น ดังนั้นนักเรียนจึงต้องการที่จะเรียนรู้และเข้าใจถึงธรรมชาติของสัตว์ที่เขาเลี้ยง การดูแลให้อาหารและการรักษาโรคต่าง ๆ ของสัตว์ ซึ่งนอกจากจะมีส่วนช่วยเหลือผู้ปกครองแล้ว ยังจะช่วยให้นักเรียนนำความรู้ไปเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพของตนเองในอนาคตต่อไป ส่วนความต้องการของนักเรียนในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยที่ต้องการให้ทางโรงเรียนสอนเน้นเรื่องประเพณีกำฟ้า และใส่กระจาด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประสิทธิ์ บุญถนอม⁴ ที่ว่า เนื้อหาเหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น ในจังหวัดลพบุรี ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัยมี 3 เรื่อง ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้คือ ประเพณีใส่กระจาด เนื่องจากประเพณีใส่กระจาดเป็นประเพณีของชาวไทยพวน ที่ได้มีการปฏิบัติในระบะที่มีเทศน์มหาชาติ ชาวไทยพวนมีความเคร่งครัด ยึดมั่น ศรัทธาในพระพุทธศาสนา มาก ประเพณีใส่กระจาดได้มีการปฏิบัติกันมาหลายชั่วอายุคน และได้สืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน เช่นเดียวกับประเพณีกำฟ้า ในการที่ครูนำมาสอนให้แก่ นักเรียน เป็นการสอนที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น อีกทั้งยังเป็นแนวทางที่ให้นักเรียนได้ปฏิบัติในการที่จะอนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีงามของชาวไทยพวน อีกทั้งจะช่วยให้ นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจในชาติภูมิของตน จะเกิดความรักและหวงแหนท้องถิ่นของตน แม้ว่าจะมีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไป ก็ไม่ลืมที่จะกลับมาพัฒนาท้องถิ่นของตน ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างที่ดีของชาวไทยพวนที่มีการรวมตัวกันตั้งชมรมไทยพวนบ้านหมี่ หรือมีโครงการวิจัยวัฒนธรรมชาวไทยพวนในอำเภอบ้านหมี่

⁴ ประสิทธิ์ บุญถนอม "ความคิดเห็นของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาและกลุ่มคนอาชีพอื่นเกี่ยวกับ เนื้อหาหลักสูตรประถมศึกษาที่เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น ในจังหวัดลพบุรี" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528, หน้า ง.

2.2 สภาพการศึกษา ปัญหา และความต้องการการศึกษานอกโรงเรียน

ในด้านสภาพการศึกษานอกโรงเรียนของตำบลบางกระทึกพบว่า มีสถาบันทางสังคมหลายสถาบันที่มีส่วนในการให้การศึกษาแก่นักเรียนชั้น ป.6 ชาวไทยพวนที่สำคัญ ได้แก่ สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา สถาบันสื่อมวลชน และชมรมไทยพวนบ้านหมี่ แต่ละสถาบันได้ทำหน้าที่ต่างกัน มีบทบาทต่างกันในการถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยพวน ได้แก่ ภาษาพวน วัฒนธรรม ความเชื่อ และอาชีพของชาวไทยพวน ดังรายละเอียดแต่ละสถาบันดังนี้

2.2.1 สถาบันครอบครัว

2.2.2 สถาบันศาสนา

2.2.3 สถาบันสื่อมวลชน

2.2.4 ชมรมไทยพวนบ้านหมี่

2.2.1 สถาบันครอบครัว โดยเหตุที่สถาบันครอบครัวเป็นสถาบันที่มีบทบาทในการถ่ายทอดวัฒนธรรม สำหรับสถาบันครอบครัวในตำบลบางกระทึกก็เช่นกัน ได้มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมชาวไทยพวนไปสู่บุตรหลาน เริ่มตั้งแต่การอบรมสั่งสอนบุตรหลานในเรื่องภาษาพวน วัฒนธรรมชาวไทยพวน ความเชื่อของชาวไทยพวน และอาชีพของชาวไทยพวน ทั้งนี้ผู้ปกครองของนักเรียนชาวไทยพวนกลุ่มนี้ได้พยายามทำหน้าที่ของตนในฐานะผู้นำครอบครัว บิดา หรือมารดา เพราะต้องการที่จะถ่ายทอดวัฒนธรรม ประเพณี ของชาวไทยพวนสู่บุตรหลาน เนื่องจากสถาบันทางสังคมหน่วยแรกที่ทำให้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางสังคม เด็กสร้างประสบการณ์ทางสังคมจากครอบครัวขึ้นทีละน้อย ไม่มีสถาบันใดมีบทบาทสำคัญไปกว่าครอบครัว ในการที่ทำให้คนเรา เปลี่ยนไปจากสภาพความดั้งเดิมไปสู่ความเป็นมนุษย์ ดังที่ ประทีป สยามชัย⁵ ได้กล่าวถึงสถาบันทางสังคมกับการศึกษาว่ากระบวนการทางสังคม (Social Process) เกิดขึ้นตลอดเวลาในครอบครัว ทั้งนี้เป็นไปเพื่อการอบรมบ่มนิสัยสมาชิกของครอบครัวให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ ซึ่งบางครั้งมีการขัดแย้งกันบางครั้งมีการร่วมมือกัน นอกจากนี้ ประพนอม รอดคำดี⁶ ยังได้กล่าวถึงสถาบันครอบครัวว่า

⁵ ประทีป สยามชัย, สารคดีทางสังคมวิทยาการศึกษา (คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526) หน้า 115.

⁶ ประพนอม รอดคำดี, "จากกรรมมารดาถึงการศึกษาของเด็กไทย" วารสารครุศาสตร์ 3(ม.ค.-มี.ค.30): 1.

"ทางด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม เราก็สามารถเรียนรู้ได้จากสิ่งแวดล้อมตั้งแต่สิ่งแวดล้อมตัว
เกี่ยวกับกิจกรรมประจำวันจากแบบอย่างที่อยู่แสดงหรือกระตุ้นเรา เรา โดยการแสดงออก
ทั้งทางตรงหรือทางอ้อม ไปจนถึงแบบอย่างใกล้ชิดออกไปตามลำดับความขนาดของสังคม หรือ
สิ่งแวดล้อมที่เราที่คนแวดล้อมจัดสรรให้ ทั้งโดยจงใจหรือไม่จงใจก็ตาม โดยเฉพาะสิ่งแวดล้อม
คนแรกที่เราจะได้รับอิทธิพล ซึ่งจะส่งผลอย่างมากต่อพัฒนาการของเราคือ ครอบครัว"

ฉะนั้นในการที่ผู้ปกครองของนักเรียนชาวไทยพวนได้อบรมสั่งสอน
ในเรื่องต่าง ๆ เช่น เรื่องที่เกี่ยวกับชาวไทยพวน ศาสนา และจริยธรรม และความเป็นอยู่ แม้ว่า
บางเรื่องบางครอบครัวจะสอนให้มากหรือน้อยก็ตาม แต่ละครอบครัวมุ่งให้บุตรหลาน เป็นเด็กที่มี
พื้นฐานการเจริญเติบโตที่ดีมาจากครอบครัว เมื่อเติบโตอย่างมีความสุขพร้อมทั้งมีความสามารถที่
จะรับรู้ปรากฏการณ์ต่าง ๆ อย่างเข้าใจถึงเหตุและผล ค่อยไปก็จะทำประโยชน์ต่อผู้อื่นทุกโอกาส จะ
เป็นคนที่มีประโยชน์ต่อสังคมค่อยไป ถ้าจะพิจารณาแต่ละเรื่องของผู้ปกครองสอนให้จะพบว่า เรื่องที่
เกี่ยวกับชาวไทยพวนจะมีการสอนวัฒนธรรมประเพณีของชาวไทยพวน ประวัติความเป็นมา และ
ภาษาพวน เป็นที่น่าสังเกตว่าการสอนภาษาพวน ซึ่งทำให้ดูเหมือนว่ามีการสอนน้อย แต่ตามความ
จริงผู้ปกครองใช้ภาษาพวนพูดอยู่กับบุตรหลานแทบทุกวัน ผู้ปกครองที่ให้สัมภาษณ์อาจจะเข้าใจว่าสิ่ง
นั้นมิได้หมายถึงการสอน แต่เป็นการพูดตามธรรมชาติ การพูดภาษาพวนกับบุตรหลานบ่อย ๆ จน
กระทั่งบุตรหลานพูดได้ เหมือนกับว่าเป็นการสอนโดยไม่รู้ตัว อย่างไรก็ตามไม่เพียงแต่เรื่อง
ภาษาพวน ผู้ปกครองของบุตรหลานชาวไทยพวนยังได้เล่าให้บุตรหลานฟังถึงบรรพบุรุษชาวพวน
ความเป็นมา เท่าที่บรรพบุรุษได้เคยเล่าให้คนฟังสืบมา คนเองก็ถ่ายทอดให้บุตรหลานฟังสืบ
ต่อไป เพื่อที่ว่าจะให้บุตรหลานเกิดสำนึกและตระหนักในความสำคัญของบรรพบุรุษชาวไทยพวน
เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นสายเลือดชาวพวน เมื่อเติบโตแม้ว่าจะได้รับการศึกษาสูง ก็ไม่
ลืมที่จะกลับมาพัฒนาท้องถิ่นของคน บางครั้งเรื่องของผู้ปกครองสอนในเรื่องความเชื่อของชาวไทย
พวนนั้น นักเรียนจะเชื่อหรือไม่ก็ตาม ผู้ปกครองได้พยายามโน้มน้าวจิตใจบุตรหลาน โดยทำตัว
เป็นตัวอย่างที่ดี เช่น การให้บุตรหลานศรัทธาในหลักธรรมคำสอนของพุทธศาสนา
ผู้ปกครองก็ประพฤติตนเป็นตัวอย่างที่ดี โดยถือศีลทุกวันพระ หรือไปปฏิบัติทางศาสนาเป็นประจำ
สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เมื่อบุตรหลานเป็นตัวอย่างที่ดีก็จะปฏิบัติตาม สำหรับเรื่องเกี่ยวกับอาชีพผู้ปกครอง
ส่วนมากประกอบอาชีพทำนา และรับจ้าง ได้สอนให้บุตรหลานรู้จักการทำนา ทำสวน ทำไร่ คาม
อาชีพของคน แม้ว่าบุตรหลานจะประกอบอาชีพตามตนหรือไม่ก็ตาม ผู้ปกครองประสงค์จะให้บุตรหลาน
มีความรู้พื้นฐานในการประกอบอาชีพ หากมิได้เรียนต่อก็สามารถประกอบอาชีพได้ ส่วนการทอผ้า

มัดหมี่ ซึ่งตามประวัติชาวไทยพวน เป็นอาชีพดั้งเดิมของชาวไทยพวนที่มักจะทำหลังจากการเก็บเกี่ยว หรือว่างจากการทำนา ในตำบลบางกระพี้ไม่ค่อยมีการประกอบอาชีพดังกล่าว เนื่องจากสภาพ เศรษฐกิจของตำบลบางกระพี้ไม่อำนวย เพราะการลงทุนในการซื้อเครื่องทอผ้า ซื้อด้ายมาทอ เป็น การลงทุนที่สูงมากพอสมควร แต่ผู้ประกอบการในตำบลบางกระพี้ได้ให้บุตรหลานได้รับความรู้จากการอบรม กลุ่มสตรี ซึ่งในตำบลบางกระพี้เคยตั้งกลุ่มสนใจ เรื่องการทอผ้ามัดหมี่ รวมทั้งการเจียรระไนพลอย เมื่อได้รับการอบรมดังกล่าวก็นำความรู้ไปรับจ้างทอผ้ามัดหมี่ที่ตำบลบ้านกล้วย บ้านทราย และดินมัท ซึ่งอยู่ห่างจากหมู่บ้านบางกระพี้ไปเพียง 4-5 กิโลเมตร ส่วนการเจียรระไนพลอยมีในตลาดอำเภอบ้านหมี่ บุตรหลานชาวไทยพวนในตำบลบางกระพี้จะไม่รับจ้างในสถานที่ดังกล่าว นอกเสียจากว่า บางบ้านมีฐานะทาง เศรษฐกิจดีพอสามารถลงทุนซื้อ เครื่องทอผ้า หรือโต๊ะเจียรระไนพลอยก็จะรับจ้างอยู่ที่บ้านของตน ฉะนั้นบทบาทของผู้ปกครองในการสอนด้านอาชีพที่เกี่ยวกับการ ทอผ้ามัดหมี่และเจียรระไนพลอยจึงมีน้อย ส่วนใหญ่จะสอนการทำนา ทำไร่ ทำสวนมากกว่าซึ่งตรงกับ ความต้องการการศึกษาของบุตรหลานที่ต้องการมีความรู้ในเรื่องการทำนา และ ทำไร่ หนึ่งในเรื่องของความเชื่อของชาวไทยพวนจากปัญหาการศึกษาของโรงเรียนในความเห็น ของผู้ปกครอง เห็นว่าบุตรหลานมีความคิดเห็นไม่ตรงกับคนในเรื่องความเชื่อเกี่ยวกับความฝัน เรื่องภูตผีปิศาจและเทพยดาเกี่ยวกับโหราศาสตร์ และเกี่ยวกับนรก สวรรค์ ผลแห่งกรรม ทั้งนี้ อาจ เป็น เพราะนักเรียนในวัยนี้ต้องการความเป็น เหตุ เป็นผล เด็กอาจจะเห็นว่าความเชื่อดังกล่าว ไม่มีเหตุผลจึงมีความคิดเห็นไม่ตรงกับผู้ปกครอง แต่ทั้งนี้มิได้เป็นปัญหาหากเกินไปจนกระทั่งไม่มี การแก้ไข ถ้าความเชื่อที่ผู้ปกครองเล่าให้ฟังมีเหตุผล บางทีเด็กอาจจะเชื่อก็ได้หรือถึงแม้ว่า เด็ก จะไม่เชื่อ แต่ถ้าผู้ปกครองและนักเรียนต่างเข้าใจถึงบทบาทและหน้าที่ของตน ผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะ ไม่มีปัญหาอะไรมากนัก

2.2.2 สถาบันศาสนา โดยที่พระสงฆ์ในตำบลบางกระพี้ให้ความรู้แก่เด็ก ชาวไทยพวนในเรื่องภาษาพวน ศิลธรรม การประพาศคนเป็นคนดี การสวดมนต์ หลักธรรมและ คติธรรมต่าง ๆ และความรู้ทั่วไปในเรื่องศาสนา โดยใช้วิธีเทศน์อบรมสั่งสอน ในวัด ในชุมชน บางครั้งในโรงเรียน เพราะเหตุว่าสถาบันศาสนาซึ่งเป็นสถาบันที่เป็นแบบแผนของความ เชื่อที่มีมั่นคง และแบบแผนแห่งพฤติกรรมของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งที่อยู่เหนือธรรมชาติ (Supernatural) สถาบันศาสนานับได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมและก่อให้เกิดแบบแห่งความ ประพฤติของมนุษย์ในสังคม ให้มีการแสดงออกในรูปแบบเดียวกัน และสถาบันศาสนานับเป็นสถาบัน ที่มีโครงสร้างเป็นสถาบันที่ปรากฏออกมาทั้งในด้านนามธรรม (abstract) เช่น คำสั่งสอน และ

ในด้านรูปธรรม (material) เช่น โยสดี วัด⁷ สำหรับพระสงฆ์ในคำบลบางกระที่ไต่พยายามปฏิบัติ คนให้สมกับที่ว่าสถาบันศาสนานี้ได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม การถ่ายทอดภาษาพจนกั มุตรหลานชาวไทยพจน แม้ว่าจะใช้ภาษาพูดในโอกาสที่มิได้เทศน์เป็นทางการก็ตาม ส่วนความรู้ ด้านอื่น ๆ จะเทศน์ในโอกาสที่ทางโรงเรียนนิมนต์ไป หรือเฉพาะในโอกาสสำคัญทางศาสนา ซึ่ง จากการสัมภาษณ์พระสงฆ์ พบว่า ปัจจุบันนักเรียนเข้าวัดเป็นจำนวนน้อย ทั้งนี้คงจะมาจากสาเหตุ ที่ ศาสตราจารย์ ดร.ธนู แสงศักดิ์⁸ ได้แสดงความคิดเห็นว่า

"เด็กและเยาวชนไทยซึ่งได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ของชาติในรอบ 30 ปีที่แล้วมา มิได้รับการปลูกฝังด้านหลักคำสอนและจริยธรรมทางพระพุทธศาสนาอย่างเพียงพอ หลักสูตรทุกระดับชั้นในสถาบันการศึกษาของชาติได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลายครั้งหลายคราว จนกระทั่งถึงปัจจุบันปรากฏว่าหลักสูตรด้านพระพุทธศาสนาถูกมองข้าม ไม่เห็นความสำคัญที่จะจัดหลักสูตรของพระพุทธศาสนาไว้โดยตรง โดยอ้างว่าให้สอนวิชาที่แทรกไว้ในวิชาอื่น ๆ เพราะหากจัดวิชาไว้ไว้ในหลักสูตรโดยตรงแล้วจะหาครูอาจารย์สอนยาก และเด็กเบื่อฟังคำสอน เพื่อแก้ปัญหาโดยวิธีง่าย ๆ ด้วยการตัดวิชานี้ออกจากหลักสูตร ความที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน"

ผู้วิจัยเห็นด้วยกับความคิดเห็นดังกล่าว แม้ว่าจะเป็นปัญหาการศึกษา นอกโรงเรียน แต่เชื่อมโยงกับปัญหาการศึกษาในโรงเรียน จากหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ได้บรรจุวิชานี้ในกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย หมวดจริยศึกษา แต่จากการสัมภาษณ์ คณะครูพบว่า ทางโรงเรียนไม่ค่อยได้มีโอกาสนิมนต์พระมาสอน นอกจากในวันสำคัญทางศาสนา เช่น วันมาฆบูชา วิสาขบูชา ฯลฯ ทางโรงเรียนจะหานักเรียนไปวัดเพื่อประกอบพิธีกรรมต่าง ๆ เช่น เวียนเทียน ดังนั้นการศึกษาหลักธรรมคำสอนทางศาสนาจึงมิได้มีโอกาสกระทำได้บ่อยครั้งนัก ประกอบกับพระที่มีความรู้ทางพระพุทธศาสนาถึงขั้นเปรียญหรือนักธรรมมีน้อย บางครั้งเมื่อไปนิมนต์พระมาเทศน์ที่โรงเรียน ท่านต้องออกไปปฏิบัติกิจทางสงฆ์บ้าง เป็นเหตุให้พระสงฆ์มีความคิดเห็น

⁷ พระสันติสุข "เด็ก ๆ ในพระพุทธศาสนา" อาจารย์สาร 7 (ม.ค.-ก.พ. 22): 1.

⁸ ธนู แสงศักดิ์, "พระพุทธศาสนาในทศวรรษใหม่" ใน การศึกษาในทศวรรษใหม่ (กรุงเทพฯ : เอราวิณการพิมพ์, 2528), หน้า 84.

ว่าปัจจุบันนักเรียนเข้าวัดเป็นจำนวนน้อย เพราะนักเรียนก็ไม่ค่อยได้ไปวัดเพื่อการศึกษาหลักธรรมอย่างแท้จริง ซึ่งผิดกับสมัยก่อนมา วัดเป็นสถาบันแห่งเดียวที่ให้การศึกษาแก่เยาวชนไทยตลอดมา โดยมีพระภิกษุสงฆ์ผู้มีความรู้สูงกว่าชาวบ้าน เป็นทั้งผู้จัดการศึกษาและเป็นทั้งครูผู้สอน เด็กผู้ชายจะถูกนำไปเป็นศิษย์วัด หรือสามเณรเพื่อศึกษาเล่าเรียน รวมทั้งการอบรมศีลธรรม และหลักธรรมทางศาสนา ทำให้เด็กผู้ชายส่วนมากเมื่ออ่านออกเขียนได้และมีความรู้ในด้านจริยธรรมของสังคม จะถือเป็นเกียรติของคนและครอบครัว แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของสถาบันพุทธศาสนาที่มีต่อประชาชนเสมอมา โดยมีวัดเป็นตัวแทนสืบต่อพระพุทธศาสนาให้ยั่งยืนถาวรสืบไป

ส่วนวัดกับโรงเรียนในตำบลบางกระพี้ นั้น อาจจะดูเหมือนว่าห่างเหินกันที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า แต่เดิมโรงเรียนวัดบางกระพี้อยู่ในวัดบางกระพี้ใหญ่ อาคารสถานที่เรียนและสนามเด็กเล่นทั้งหมดอยู่ในบริเวณวัด เมื่อจำนวนนักเรียนมากขึ้น สถานที่เดิมจึงคับแคบอาคารเรียนไม่พอ ทางโรงเรียนจึงต้องย้ายจากวัดบางกระพี้ใหญ่มาอยู่ในที่ปัจจุบัน ห่างจากวัดไปทางทิศตะวันตกประมาณ 500 เมตร ทางโรงเรียนและวัดไม่ค่อยได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันบ่อยนัก จึงทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนและวัดค่อนข้างห่างเหินกัน

อนึ่ง ในความคิดเห็นของนักเรียน เกี่ยวกับสถาบันศาสนา เห็นว่าพระสงฆ์ได้ทำประโยชน์แก่ชุมชนเพียงปานกลาง นักเรียนเองมีความเชื่อในเรื่องการทำบุญทำทาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนได้รับการสั่งสอนจากบิดามารดาในเรื่องความศรัทธาในหลักธรรมของพุทธศาสนาและเห็นแบบอย่างที่ดีจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองในเรื่องการนับถือศาสนาพุทธ อีกทั้งวัดในตำบลบางกระพี้บางกระพี้มีถึง 4 แห่ง ไม่ว่านักเรียนจะอยู่ในหมู่บ้านใดก็ตาม วัดอยู่ไม่ห่างไกลจากบ้านของนักเรียนมากนัก โอกาสจะไปวัดเป็นไปได้อย่างสะดวก ประกอบกับชาวไทยพวนในตำบลบางกระพี้มีความศรัทธายึดมั่นในศาสนา มีการทำบุญตลอดปีเกือบทุกเดือน นักเรียนชาวไทยพวนได้รับการกล่อมเกล่าจิตใจ อบรมสั่งสอนในเรื่องนี้มาตลอด ทำให้ชาวไทยพวนมีจิตใจอ่อนโยน และศรัทธาในพุทธศาสนาดังกล่าว

2.2.3 สถาบันสื่อมวลชน สำหรับสถาบันสื่อมวลชนในตำบลบางกระพี้ ตามความคิดเห็นของนักเรียนชั้น ป.6 โรงเรียนวัดบางกระพี้ เห็นว่าประโยชน์ของสื่อมวลชนช่วยเสริมความรู้ที่เรียนและช่วยให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ นอกจากนี้ยังมีประโยชน์ต่อกลุ่มการทำงาน

และพื้นฐานอาชีพมากที่สุด สื่อมวลชนที่มีอิทธิพลคือนักเรียน ได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร ภาพยนตร์ ฯลฯ จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองและนักเรียนพบว่า นักเรียนชอบดูโทรทัศน์มากกว่าสื่อมวลชนประเภทอื่น ๆ รายการโทรทัศน์ที่นักเรียนชอบมากคือรายการการ์ตูน บางครั้งดูการ์ตูนนานมาก จนกระทั่งไม่มีเวลาทำการบ้านหรือหนังสือ หรืองานที่ผู้ปกครองประสงค์ให้ทำ ฉะนั้นผู้ปกครองควรที่จะเลือกรายการหรือชักชวนให้นักเรียนชมรายการที่เหมาะสมกับวัย และเวลาของเด็กได้ เช่น เรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติ ชีวิตสัตว์ ความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ สารคดี ท่องเที่ยว ศิลปะ ดนตรี กีฬา การรักษาสุขภาพอนามัยหรือการ์ตูนที่ให้ความบันเทิงและ คติสอนใจ จะเห็นได้ว่าสื่อมวลชนมีบทบาทในการอนุรักษ์วัฒนธรรมไทยพบน้อยมาก การเผยแพร่ วัฒนธรรมไทยพบนทางโทรทัศน์จะมีเฉพาะช่วงที่มีเทศกาลของดีบ้านหมี่ ทางสถานีโทรทัศน์จะมา บันทึกภาพพิธีเปิดงานบ้าง โฆษณางานให้บ้างและนำภาพออกเผยแพร่ทางอากาศ นักเรียนบางคน ก็ติดตามบางคนมิได้ติดตามโอกาสที่จะได้รับชมวัฒนธรรมชาวไทยพวนจึงมีน้อย ส่วนใหญ่การเผยแพร่ วัฒนธรรมไทยพวนจะเป็นไปในลักษณะที่ทางชมรมไทยพวนบ้านหมี่ ร่วมกับสำนักงานการประถมศึกษา อำเภอบ้านหมี่พิมพ์เอกสาร เกี่ยวกับเรื่องราวของไทยพวนดังจะได้กล่าวต่อไปถึงบทบาทของชมรม ไทยพวนบ้านหมี่

สำหรับความต้องการการศึกษาออกโรงเรียนในด้านต่าง ๆ จากการสัมภาษณ์นักเรียนและผู้ปกครอง พบว่า นักเรียนมีความต้องการมีความรู้ด้านการปรับปรุงคุณภาพชีวิต ในเรื่องการรักษาความปลอดภัย ขณะที่ผู้ปกครองต้องการให้บุตรหลานมีความรู้ด้านการรักษาสุขภาพ อนามัย ที่เป็นเช่นนี้อาจ เป็นเพราะว่านักเรียนซึ่งอยู่ในวัยเด็กตอนปลายอายุระหว่าง 10-13 มีความธรรมชาติของเด็กวัยนี้ต้องการความรัก ความอบอุ่น และความปลอดภัยมาก โดยเฉพาะสภาพ การมีจุงจิบ สิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเต็มไปด้วยอันตรายนานาประการ เช่น ภัยจากอุบัติเหตุบนท้องถนน ภัยจากสารพิษ ภัยจากยาฆ่าแมลงที่ปะปนมากับอาหาร ผัก ผลไม้ น้ำ ฯลฯ ภัยจากเครื่องใช้ไฟฟ้าภายในบ้านที่ชำรุดใช้การไม่ได้ ภัยจากอัคคีภัย น้ำท่วม ไฟไหม้ ตลอดจนภัยจากมนุษย์ด้วยกันเองที่มีการฆ่าฟันกันไม่เข้าใจซึ่งกันและกัน ไม่ทำมาหากินโดยสุจริต สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็น สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวนักเรียนตลอดเวลา นักเรียนที่อยู่ในวัยนี้ยังไม่เข้าใจ ยังไม่สามารถ ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมดังกล่าวได้ อาจจะคิดว่าภัยรอบตัวนักเรียนมีมาก ยากที่ตนเองจะระวัง ได้ จึงต้องการจะมีความรู้ เรื่องการรักษาความปลอดภัย ซึ่งรวมไปถึงการรักษาความปลอดภัยต่อตนเองและต่อสังคมด้วย ในขณะที่นักเรียนต้องการมีความรู้ เรื่องการรักษาความปลอดภัย ผู้ปกครอง

ประสงค์ให้บุตรหลานของคนมีความรู้ เรื่องการรักษาสุขภาพอนามัย อาจจะเนื่องมาจากว่าต้องการให้บุตรหลานมีสุขภาพสมบูรณ์จะได้ไม่เจ็บไข้ได้ป่วย ในด้านความต้องการทางด้านอาชีพนักเรียนต้องการมีความรู้ เรื่องการทำนา ทำไร่ การทำสวน เพราะสอดคล้องกับอาชีพของผู้ปกครองนักเรียน อีกทั้งเมื่อนักเรียนมิได้เรียนต่อ อาจจะประกอบอาชีพอิสระของตนเองได้อีก สำหรับความต้องการทางด้านการรักษาวัฒนธรรมประเพณีของชาวไทยพวน นักเรียนมีความต้องการที่จะรักษาภาษาพวน ประเพณีกำฟ้า และประเพณีใส่กระจาด ขณะที่ผู้ปกครองต้องการรักษาประเพณีใส่กระจาด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ภาษาพวน ประเพณีกำฟ้า และประเพณีใส่กระจาด เป็นวัฒนธรรมประเพณีของชาวไทยพวนที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาพวน ชาวไทยพวนในคำบลบางกระที่ได้อาศัยภาษาพวนในชีวิตประจำวัน ชาวไทยพวนเกิดความภาคภูมิใจในสายเลือดพวนที่มีภาษาเป็นของตนเอง แม้ว่าปัจจุบันจะมีแค่ภาษาพูด ชาวไทยพวนได้พยายามถ่ายทอดภาษาพูดนั้นแก่บุตรหลานเป็นประจำทุกวัน เมื่อนักเรียนได้ฟังจนเกิดความเคยชิน ก็เกิดการเรียนรู้และพยายามพูดตาม เลียนแบบภาษาพูดนั้นได้ นักเรียนได้ใช้ภาษาพวนพูดกับเพื่อนฝูงที่โรงเรียน เพื่อนบ้าน และคณะครูที่โรงเรียน ส่วนภาษาเขียนไม่มีใครสามารถเขียนได้ ผู้อาวุโสบางคนเขียนได้ แต่เนื่องด้วยอายุมากจะหลงลืม จึงจำรูปแบบการเขียนภาษาไทยพวนไม่ได้ นับวันภาษาเขียนของภาษาพวนจะค่อย ๆ เลือนหายไป เพราะไม่มีการถ่ายทอดสืบทอดชนรุ่นหลังนั่นเอง

2.2.4 ชมรมไทยพวนบ้านหมี จากวัตถุประสงค์ของการตั้งชมรมไทยพวนบ้านหมีมีอยู่ข้อหนึ่งที่ว่า ต้องการอนุรักษ์ สืบสาน ส่งเสริมวัฒนธรรม ประเพณีชาวไทยพวน การตั้งชมรมเนื่องจากความภาคภูมิใจในสายเลือดพวนของกลุ่มชาวไทยพวนกลุ่มหนึ่งที่ต้องการจะถ่ายทอดวัฒนธรรมของชาวไทยพวนสู่ชนรุ่นหลัง แม้ว่าจะได้รับการศึกษาสูงและรับอารยธรรมใหม่มาผสมผสาน เขาลำบากได้มีบทบาทต่อสังคมและประเทศชาติ ก็ยังรู้สึกรักและหวงแหนในแผ่นดินถิ่นเกิด เป็นเดียวกับพี่น้องไทยทุกคน ต่างกันตรงที่พวกเขา ลูกหลานพวนก็ยังภาคภูมิใจในสายเลือดพวนแต่ดั้งเดิมของตนเอง การจัดตั้งโครงการวิจัยวัฒนธรรมชาวไทยพวน โดยการสนับสนุนของสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านหมี ได้มีสมาชิกส่วนหนึ่งของชมรมได้ร่วมอยู่ในโครงการดังกล่าว เมื่อได้มีการรวบรวมค้นคว้า และวิจัยแล้วให้พิมพ์เอกสารเผยแพร่ดังกล่าว ในหมู่ชาวไทยพวนด้วยกัน และผู้สนใจอื่น ๆ ทั่วไป เช่นในงานชุมชนสังสรรค์ไทยพวนแต่ละครั้งจะมีเอกสารแจกในงาน ซึ่งเอกสารแต่ละเล่ม

จะบรรจุเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับชาวไทยพวนแทบทุกครั้ง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของชาวไทยพวน หรือประเพณีและการละเล่นพื้นบ้านของชาวไทยพวนได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ให้ชาวไทยพวนได้ศึกษา และภาคภูมิใจในสายเลือดพวน อีกทั้งเป็นการส่งเสริมความสามัคคีในหมู่ชาวไทยพวนที่สามารถรวมตัวกันได้เป็นปึกแผ่น อันจะยังประโยชน์ให้แก่สังคมและประเทศชาติสืบไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้พอสรุปได้ว่า สภาพการศึกษาในโรงเรียนของโรงเรียนวัดบางกระที่ ตำบลบางกระที่ เขตหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ.2521 ส่วนการศึกษานอกโรงเรียนของนักเรียนชั้น ป.6 ของชาวไทยพวนได้รับจากสถาบันในชุมชนได้แก่ สถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา และสถาบันสื่อมวลชน ในด้านปัญหาการศึกษาในโรงเรียนพบว่า มีปัญหาด้านเป้าหมายการศึกษา ปัญหาด้านหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน และปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ส่วนความต้องการการศึกษาในโรงเรียนพบว่า นักเรียนมีความต้องการด้านเนื้อหาวิชา และกิจกรรมการเรียนการสอน สำหรับปัญหาการศึกษานอกโรงเรียนมีปัญหามาจากสถาบันครอบครัว สถาบันศาสนา และสถาบันสื่อมวลชน ส่วนความต้องการการศึกษานอกโรงเรียนพบว่า นักเรียนมีความต้องการทางด้านการปรับปรุงคุณภาพชีวิต ความต้องการทางด้านอาชีพ และความต้องการทางด้านการรักษาวัฒนธรรมประเพณีของชาวไทยพวน เพื่อให้สอดคล้องกับผลการวิจัยดังกล่าว จึงขอเสนอแนะบางประการดังนี้

1. ข้อเสนอแนะต่อโรงเรียน จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ทางโรงเรียนประสบปัญหาในเรื่องความสัมพันธ์กับชุมชนและปัญหาเนื้อหาในหลักสูตรมีมากเกินไป เป็นเหตุให้ยากที่จะปฏิบัติได้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะว่า โรงเรียนควรสร้างสัมพันธ์กับชุมชนให้มากขึ้น จากการที่โรงเรียนประถมศึกษาเป็นองค์กรของรัฐที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และน่าจะได้รับความร่วมมือจากชุมชนมากที่สุด โรงเรียนจึงควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน เพื่อจะได้ประสานความร่วมมือกันในการส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนได้ศึกษาเล่าเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันทีที่มีปัญหาด้านการศึกษา เกิดขึ้นแก่นักเรียนทางโรงเรียนอาจจะเชิญบุคคลในชุมชนมาร่วมเป็นกรรมการศึกษาของโรงเรียน เป็นวิทยากรบรรยายให้ความรู้แก่นักเรียนเป็นครั้งคราว ควรมีการประชุมผู้ปกครองเพื่อชี้แจงจรรยาบรรณปฏิบัติและข่าวความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงภายในโรงเรียน หรืออาจจะทำเอกสารประชาสัมพันธ์ของโรงเรียน เพื่อแจกจ่ายไปยังผู้ปกครอง นอกจากนี้ครูผู้สอนทุกคนควรร่วมมือกันปลูกฝังคุณธรรมที่จำเป็น เช่น การเป็นผู้รับผิดชอบในหน้าที่ การรู้จัก

ประหยัด-และออม การรักษาทรัพย์สินสมบัติส่วนตัวและส่วนรวม ระเบียบวินัยในการทำงาน การรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ฯลฯ ซึ่งเป็นคุณธรรมที่จำเป็นสำหรับการศึกษาหาความรู้ และการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคม ครูควรจะปลูกฝังถึงคุณธรรมเหล่านี้ให้แก่เด็กเริ่มตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนในโรงเรียน เพื่อให้เด็กเรียนสามารถปฏิบัติได้จนเคยชินและถือเป็นนิสัยประจำตัว ซึ่งจะ เป็นประโยชน์โดยตรงต่อการศึกษาหาความรู้ของนักเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น และสามารถนำไปใช้อย่างแท้จริงในการดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม ส่วนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นและความต้องการของผู้เรียน เช่น นักเรียนต้องการให้มีการสอนภาษาพวน วัฒนธรรม ประเพณี และการละเล่นพื้นเมืองของชาวไทยพวน ทางโรงเรียนควรร่วมมือกับกลุ่มโรงเรียน และขอคำแนะนำจากศึกษานิเทศก์ทางจังหวัด หรืออำเภอ วางแผนจัดเนื้อหาดังกล่าวไว้ในกลุ่มวิชาใดจึงจะเหมาะสม ผู้จะเป็นวิทยากรสอนจะเป็นใคร เป็นการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชนได้อีกทางหนึ่ง

2. ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหารการประถมศึกษา ผลจากการวิจัยพบว่า ทางโรงเรียนวัดบางกระที่ประสบปัญหาเรื่องการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ผู้วิจัยขอเสนอแนะต่อผู้บริหารการประถมศึกษาควรพิจารณาโดยต่าง ๆ จากโครงสร้างการจัดการประถมศึกษาในประเทศไทย ซึ่งมีการบริหารและการประสานงานตั้งแต่ระดับกลุ่มโรงเรียน ระดับอำเภอ ระดับจังหวัด จนถึงระดับชาติ จะเห็นว่า การวางแผนในระดับกลุ่มโรงเรียนสามารถกำหนดทางเลือกในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม เพราะผู้บริหารที่มีอยู่ในกลุ่มโรงเรียนใกล้ชิดกับปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เมื่อวางแผนร่วมกันแล้วก็สามารถร่วมกันดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายได้ ทั้งนี้ในหน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สำนักงานประถมศึกษาอำเภอ หรือกิ่งอำเภอ ควรมีนักวิชาการด้านการศึกษามีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการวางแผนการจัดการศึกษาระดับประถมศึกษา หลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 โดยจะต้องเข้าใจในหลักการ จุดหมาย และโครงสร้างของหลักสูตรเป็นอย่างดี เพื่อทำหน้าที่ให้คำแนะนำคำปรึกษา และให้ความช่วยเหลือแก่โรงเรียน เมื่อมีปัญหาในโรงเรียนของตน อย่างเช่น ที่โรงเรียนวัดบางกระที่ ต้องการให้มีการสอนเรื่องเกี่ยวกับชาวไทยพวน นักวิชาการด้านการศึกษาที่เกี่ยวข้องควรจะวางแผนร่วมกัน ปรับหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนอีกด้วย

3. ข้อเสนอแนะต่อผู้ปกครอง จากการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่เป็นตัวอย่างที่ดีแก่บุตรหลาน มีบางครอบครัวที่อบรมนักเรียนเคร่งครัดมาก บางครอบครัวไม่มีเวลาอบรมบุตรหลาน บางครอบครัวไม่เป็นแบบอย่างที่ดี ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเนื่องจากสถาบันครอบครัวมีบทบาทในการศึกษาของชาวไทยพวนในตำบลบางกระพี้มาก ผู้ปกครองควรเป็นแบบอย่างที่ดีให้การอบรมสั่งสอนบุตรหลาน ปฏิบัติคุณธรรมที่จำเป็นสำหรับการศึกษาหาความรู้ ตามวิถีทางของชาวไทยพวนดั้งที่บรรพบุรุษได้ดำเนินมา ให้บุตรหลานชาวไทยพวนได้ตระหนักและเกิดความภาคภูมิใจในสายเลือดพวน จะนำมาซึ่งความสามัคคีในหมู่ชาวไทยพวน ทั้งนี้โดยร่วมมือกับทางโรงเรียน และหาโอกาสมีส่วนร่วมเป็นกรรมการศึกษาของโรงเรียน หรือร่วมมือกับทางโรงเรียนในทางใดทางหนึ่ง หากได้มีการประสานสัมพันธ์ระหว่างทางโรงเรียนและบ้านแล้ว ทางบ้านและโรงเรียนต่างเข้าใจกัน จะได้หาทางร่วมมือกันให้บุตรหลาน เป็นพลเมืองดีของสังคมและประเทศชาติสืบไป

4. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย โดยเหตุที่การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยเฉพาะชาวไทยพวนในตำบลบางกระพี้ อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี เป็นตัวแทนของชาวไทยพวนทั้งหมดไม่ได้ เป็นเพียงการศึกษาเฉพาะกรณี ในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้ทำการศึกษากลุ่มย่อยกลุ่มนี้ในจังหวัดอื่น หรือจะทำการศึกษากลุ่มย่อย กลุ่มอื่น ๆ ในตำบล อำเภอ และจังหวัดอื่น เพื่อให้ผลการวิจัยกว้างขวางมากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บรรณานุกรม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย